

Lukas 2: 14: “Magnificat van de engelen”.

Orde van dienst:

LB 498 – Bethlehem, o uitverkoren stad

Kinderlied

LB 477 – Komt allen tezamen.

Votum en groet

LB 475 – Ik mag hier aan de kribbe staan. (E&R 296 Joy to the World.)

Gebed

Kindmoment:

“Een koning is geboren”.

Lezen: Lukas 2: 1-13

Ere zij God – Canon.

Lezen: Lukas 2: 15-20

Opwekking 268

Tekst: Lukas 2: 13, 14

Preek

LB 484 – God tell it on the mountain.

Gebed

Collecte (kinderen komen zingend binnen)

Slotzang: Opw. 528/LB 481: “Hoor de engelen zingen d’eer.”

Zegen: kinderen zingen “God zal met ons zijn”.

Kindmoment: Kribbe en kruis.

Voor de tekst:

Vandaag zingen we het lied van de engelen. Het “ere zij God”.

Dat doen we niet zo vaak.

Meestal zingen we een “lied van David” of “Voor de Korachieten” of “van Asaf”.

Er is maar één lied waar je boven zou kunnen zetten: “Van de engelen. Een lied”.

Mooi.

Maar waar zingen die engelen eigenlijk over?

Preek:

Engelen zingen over vrede op aarde.

In een groot indrukwekkend koor midden in de nacht. Vuurwerk uit de hemel.

Wat mooi.

De aarde moet gedreund hebben van hun massale gezang in de steppe!

Maar als de engelen weer verdwenen zijn en het weer donker is en stil, blijf je met een vraag achter: "En waar is die vrede nu?"

Want sinds de geboorte van Jezus, de vredevorst, is er de eeuwen door veel strijd geweest. Bloedige oorlogen. Vreselijke vervolgingen. Tot diep in kerk en families.

Kijk maar om je heen.

Waar is de vrede nu, waar die engelen zo vastberaden over zongen?

Veel mensen geloven niet in Jezus, omdat zij maar weinig terugzien van de vrede die de engelen beloven. Is het niet erg naïef om te zingen over "vrede op aarde"?

Dan moet u goed kijken wat Lukas schrijft.

Hij vertelt niet over een mooi koor in kleurige kleren. Met bloemen en applaus na afloop.

Nee, hij heeft het over 'een groot hemels leger'!

De engelen zingen over vrede, maar ze staan daar in uniform. Klaar voor de oorlog. Het is meer een militaire parade.

Zij zingen ook eigenlijk geen lied, maar scanderen een leus. Het is een spreekkoor. Een daverend soldatenlied.

Zoals je ook vaak vanaf de tribunes hoort bij voetbalwedstrijden. Een massale muur van geluid: "Eer aan God in de hoge hemel, Dia.

vrede op aarde,

in mensen een welbehagen".

Als uit het niets komen ze zomaar tevoorschijn. Alsof ze er al die tijd in feite al waren.

Engelen verschijnen vaker.

Bij Abraham. Bij Zacharias. Bij Maria.

Een paar keer lezen we over duizenden engelen, die samen een machtig spreekkoor vormen. Dat is bijvoorbeeld bij de schepping.

Toen de Schepper het heelal schiep met miljarden sterren. De aarde met haar oceanen en bergen. Met de mooiste planten en de sterke leeuw. De Tyrannosaurus en de paradijsvogel.

Dan, als het licht het donker verdrijft, staat er, juichen en zingen de engelen.

En in deze donkere kerstnacht zijn zij opnieuw de blinkende Morgensterren, die een nieuw begin aankondigen. Vol verwondering uitten zij hun blijdschap over dit nieuwe begin.

Nu maakt God een begin met de nieuwe schepping. Met de geboorte van de nieuwe mens.

Van Jezus. Het was al eeuwenlang beloofd: er komt een verlosser. Er komt een nieuw begin.

En dat gebeurt in deze nacht. Met dit kindje in de voerbak.

En de engelen jubelen opnieuw: "Ere zij God!".

Tegelijk is het zo anders: deze engelen staan daar nu als een legermacht.

Ze zijn in uniform. Onder de wapens.

Als een Luchtmobiele brigade. Met rode baretten.

Want ze zingen over vrede, maar die vrede komt er niet zonder strijd!

Er is blijkbaar een vijand van die vrede en die moet verslagen worden voordat de vrede echt door kan breken. Dat woord klinkt misschien niet zo prettig op kerst: strijd.

Daar hebben we nu juist zo genoeg van. Van al die strijd en dat bloedvloeien en het verdriet. Onze wereld verlangt naar vrede.

Ja, maar het is geen gewone strijd. Kijk maar eens goed naar dat kind.

Het is geen gewoon kind.

Dat lijkt natuurlijk wel zo.

Deze koning wordt geboren uit een gewoon meisje. Hij komt niet rechtstreeks uit de hemel met veel wonderen en een hele lichtshow.

Hij wordt geboren in een klein dorpje. Bethlehem. Niet in Jeruzalem en niet in het paleis. Dit kindje wordt geboren in een stal, in doeken gewikkeld en in een voerbak voor dieren gelegd. Straks zal hij bespot worden. Gevangen genomen. Gekruisigd.

Hij wordt minder dan een mens. Wie ziet daar nu een koning in? Een verlosser?

Vandaar die engelen.

Dit engelenleger laat iets zien van de bijzondere macht van deze koning.

Dat kindje in die voerbak lijkt heel zwak. Wat kan een baby?

Maar hij is heel erg machtig.

Hij is de zoon van de Schepper. Hij kan stormen stillen. Hij kan hele legioenen engelen te hulp roepen, als hij dat wil. Kijk maar: daar staan ze. Zijn commando's.

De steppe dreunt van hun geluid.

Hij ziet eruit als een lam. Maar hij is sterk als een leeuw!

Vergis je niet!

De engelen kennen de kracht van dit kind. Zij weten: nu de Koning is geboren, de kleine generaal, nu kan de strijd beginnen! Nu is de overwinning dichtbij!

Ze breken uit in gejuich: "**Ere zij God!**".

Dit engelenleger laat nog iets zien: deze strijd, dit offensief van God, begint niet met echte wapens. Met zwaarden, tanks en kruisraketten of snelle F-16's.

Er vloeit geen bloed.

Dit offensief van God is een liefdesoffensief.

Het begint met een kind. Een offer.

Het bloed dat vloeit is het bloed van zijn eigen zoon aan het kruis.

Dia.

Johannes schrijft: "God had de wereld zó lief, dat hij zijn eniggeboren zoon gegeven heeft om de wereld te redden".

Paulus zegt: "Door Jezus is de mensenliefde van God in de wereld verschenen".

Zó graag wil God vrede met mensen.

De engelen zingen het zo: "Vrede op aarde. **In mensen een welbehagen**".

In mensen.

God zoekt mensen. God zoekt jou. Hij biedt je vrede aan. Vergeving.

Hij roept: "Adam, waar ben je?".

Hij wil mensen losmaken, bevrijden, uit de greep van leugen en kwaad en dood. Uit de eeuwige kringloop van oorlog en wraak. De greep van satan. Die mensenhandelaar.

Hij wil de vorst van de duisternis ontmaskeren. Ontmantelen.

Maar hij doet dat op een heel bijzondere manier.

Niet met zwaarden of bommen. Maar door Jezus.

God vergeldt niet kwaad met kwaad, maar ontwapent het kwaad door goed te doen. Hij geeft zijn eigen zoon om te laten zien, dat Hij van ons houdt.

Zo laat hij zien, dat de woorden van de grote leugenaar, de duivel, niet waar zijn.

Leugens, die al sinds het paradijs door de wereld gaan.

De leugen, dat God gewoon niet bestaat. De leugen, dat je zonder God en zijn geboden veel gelukkiger bent. Dat je dan pas echt vrij bent.

Zijn leugen, dat God mensen graag klein wil houden en vernedert.

Door Jezus wil God de waarheid aan het licht brengen: "Je kunt op mij vertrouwen. Ik wil je Vader zijn. Geef je verzet, je wantrouwen, op!".

Want als de almachtige God zelfs zijn eigen zoon overgeeft aan de macht van het kwaad, zelfs tot op het kruis, ja, dan moet Hij wel goed zijn.

Dan moet hij wel erg veel van ons houden.

De vrede waar de engelen over zingen gaat dus eerst over vrede met God. Over het hart van mensen. Omdat daar de kleine en de grote oorlogen beginnen.
Wanneer je niet eerst dat hart vrijmaakt en Satan onttroont, bereik je die vrede nooit.
Paulus schrijft: "Jezus heeft de vijandschap met God gedood aan het kruis".
Over de kribbe valt de schaduw van het kruis.

Engelen zingen over vrede. Mooi. Ik wilde dat ik erbij geweest was!
Maar nog eens: **wat kun je daar dan nu van zien?**
Heel veel.
Je zag het in Jezus leven.
Hoe hij in de woestijn op zijn Vader blijft vertrouwen. Hij knielt niet voor satan.
Hij laat zich door mensen bespotten. Hij slaat niet terug.
Hij bevrijdt mensen, die door demonen van satan gebonden zijn.
Hij roept een tollenaar weg uit zijn gierige leven.
Bevrijdt een farizeeër uit zijn wetticisme. Een vrouw van haar overspel.
Hij laat zich gevangen nemen en kruisigen.
En als Petrus een zwaard trekt, zegt hij: "Doe dat zwaard toch weg. Als ik wil kan ik hele legioenen engelen oproepen."
Jezus' aanval op het rijk van satan, zijn offensief, is een liefdesoffensief.
En zijn opstanding uit de dood laat zien, dat dit de weg naar de vrede en het leven is.

Maar er is nog veel meer te zien!
Want deze boodschap van vrede gaat de wereld over en bereikt mensenharten.
Binnen een paar jaar zijn er miljoenen die over Jezus horen. Zijn er duizenden die zich aan hem geven. Overal ontstaan er in de loop van de eeuwen gemeenten, waar arm en rijk, slaaf en vrije, soenniet en sjiiet, de vrede vieren en de liefde van God.
Daar klinkt het diepste woord: barmhartigheid.
De kerk is zo een bruggenhoofd in de strijd tegen de leugen en de verleidingen van satan.
Daar kun je de vrede van God al ervaren en vieren. Daar is vergeving.
Ja, die kerk lijkt natuurlijk niet zo sterk. De kerk bestaat uit mensen. Gewone mensen.
Maar: we hebben luchtsteun!
Sterke engelen, die om ons heen staan.
En we hebben een koning in de hemel, waar we trots op kunnen zijn: Hij gaf zijn leven voor ons!

Ja, er is nog meer te zien van die vrede.
Want je ervaart de strijd toch ook in je eigen hart?
Je voelt toch iedere dag dat er aan je getrokken wordt!
Door de vele vragen, waarmee je kunt worstelen.
De verleidingen van geld en seks, die jouw vrede met God zo diep kunnen verstoren.
En tegelijk voel je toch ook het verlangen naar God en naar vrede met God. Wat wil je graag zekerheid. Liefde. Iemand, die om je geeft, ook al ben je niet volmaakt. Vergeving.
Je voelt Gods liefdesoffensief tot diep in je eigen hart.

Engelen zingen in de kerstnacht over vrede.
Maar niet als leuke, mollige engeltjes.
Ze verschijnen daar als sterke helden. Onder de wapens. Ze zingen over vrede, omdat de vredesvorst geboren is. De zoon van Gods liefde. De nieuwe Koning.
Zij weten wie er in die kribbe ligt!
Maar als hij geboren is, dan kan de strijd beginnen!
Nu is de vrede niet ver meer.
Amen.